

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה : תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי : "עודמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה : "גד" בע"מ • גולפות : "צניקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי : אורי אכנרי • המוציא לאור : העולם הזה בע"מ.

קלא ירי

פטר פן ב"הדרסה" אין דו"ח חנייה

אנחנו רק מקווים שמרוב קריאות מעין אלה לא יהליט סתר יום אחד לחתוך לעצי מו את הארון.

פרשה אחרת, קשורה לצלם המעי רכת השני, פטר פן (הנראה בתמונה למעלה, לבוש בגדים סטרייליים, בעת שנכנס לצלם את חדר הניתורים הריק בבית החולים הדסה, בעת שבימת האחיות).

לפני מיספר שבועות סיפרנו לך במדור זה (העולם הזה 2025) על תקרית שאירע עה בינו לבין המישטרה בעת שצילם כתי בה על לילותיהם של הממתינים לאשרות ליד השגרירות האמריקאית.

פטר התלונן על שוטר רשם דו"ח לי-מכוניתו כמעשה נקמות. השבוע נענתה תלונתו בידי אורה ברנד, הממונה על תלונות-הציבור במטה הארצי של המישרת. תשובתה מהווה למעשה אישור לי-תלונתו של פן והיא אומרת בין השאר: "אנו סבורים כי אנשי המישטרה לא היו

הגני לציין כי בתמונת השער של גי' ליון 2038 נראית יד שכרוכה בתפילין, אך יד זאת היא יד ימין, ותפילין מניחים ביד שמאל. אני ילד בן 13 ולומד לבר-מיצוה, ובמיקרה אני מבין בעניין זה. אוי דה לכם אם תסבירו לי תמונה יוצאת-דופן זו."

ההסבר הוא פשוט. העובדה שתפילין נכרכים על יד שמאל לא נעלמה מידיעתנו. צלם המערכת, שעליו הוטל לצלם, לצורך תמונת השער, יד המניפה רובה-סער אל-על, למד את פירטי כריכת התפילין בדיי-קנות, כאילו התכוון בעצמו לטכס הברי-מיצוה. אלא שלצורך הנפת הרובה נעשה הדבר ביד ימין. התמונה היתה, כמובן, מבויימת, ומשום כך נראית בה יד ימין כרוכה בתפילין.

על כל פנים, עצם פנייתו של אופיר גורן מעודד. יש בה כדי להעיד באיזו מידה של עיון ודקדקנות בוחנים קוראי העולם הזה כל פרט ופרט המופיע בעיתון.

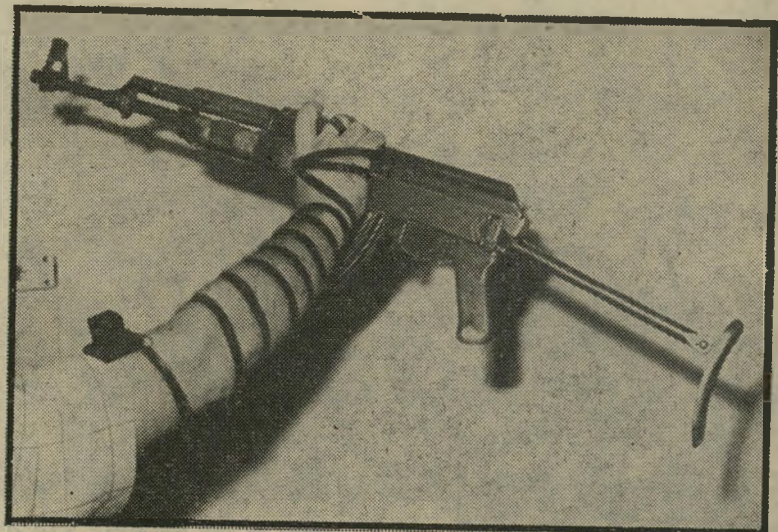

אם כבר עוסקים בפכים הקטנים שמאחרי עבודת המערכת, זה אולי המקום לספר מעט מעלילות צוות צלמי העולם הזה. בהתאם למסורת המקובלת במערכת, הרי חוץ מהעורך הראשי, דווקא הצלמים הם אלה המעדיפים לגדל זקנים. ואומנם שני צלמי המערכת, שלמה סתר ופטר פן, הול-

העיר אלטנוילנד במדינת קולורדו, במפתו של חנוך מרמרי "אין דבר כזה!"

כים שניהם בהתאם לאופנת המראה המזוקן. אלא ששלמה סתר אינו מסתפק רק בזקן. להשלמת החזות האקסטרוואגנטית שלו הוא נוהג לחבוש גם מגבעת-קש, שי הפכה כבר לסימלו המיסחרי. מדי פעם, כשהוא יוצא בתלבושת זו לעבודה, הוא זוכה לתגובות, המיועדות כנראה להוכיח את בקיאות המגיבים בתולדות האמנות או ההיסטוריה של קולנוע.

היד עם הקדשניקוב מתוך שער "העולם הזה" (2038) יד ימין היא ההולמת

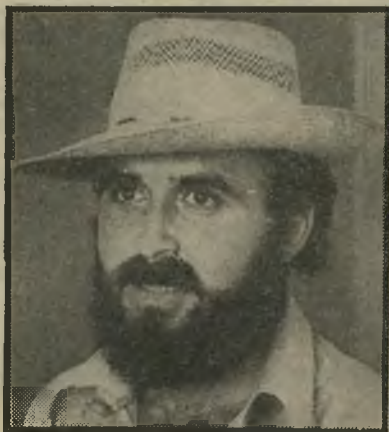
אלטנוילנד-סיטי אינה אלא פרי המצאתו של איש שמנסה להצחיק, איננו בטוחים שהוא קלט את השדר. איש מקולורדו מת-קשה להבין מה מצחיק כל-כך בכך שי-שמים עיר שאינה קיימת, על מפת מדינתו.

גליון השנה הביא גם לתגובה שונה. מבין כל קוראי העולם הזה, נמצא רק אחד שהרגיש שמשוהו אינו כשורה ביד המחזיקה ברובה-הסער קלשניקוב, מול פניו של הרב משה לוינגר בתמונת השער. ליתר דיוק, אולי נמצאו גם אחרים שהבי-חינו בכך, אבל רק אחד מהם טרח להיר-דיע לנו זאת. היה זה הקורא אופיר גורן, מדרך סטלה מאריס 30 בחיפה, ששיגר אלינו את הגלויה הבאה:

רשימתו של מרמרי, שנלוותה אל המפה, הוא הגיע כאורח לחג, אל מישפתו בי-ישראל. ברגע שסיפר על קולורדו, מיהרו בני המישפחה לשלוח את גליון-החג של העולם הזה, הציגו לפניו באווה רבה את מפת קולורדו שהתפרסמה בעיתון. מי-שום-מה לא מצא איש מהם לנכון לספר לתויר כי מדובר ברשימה סאטירית, וכי המפה הדימיוגנית שייכת לסאטירה.

זו אגב הודמנות להבהיר גם לקוראים אחרים, שלא שמו משום מה לב לכך, שמדוריהם של חנוך מרמרי וקובי ניב, ממשיכי דרכו של הדר"ר זוארץ ז"ל, הם המשכו הישיר של המדור Zoo הארץ, ששבח חיים, וככל הנראה לא יקום לת-חיה, כמו מיסדו ועורכו הראשון. אותו תויר, על כל פנים לא נירגע עד

קירק דגלאס בואן-ג'ונג ושלמה סתר לחתוך את הארון!

צריכים להציג בפניך תנאים בקשר לצי-לומים שרצית לצלם ואף לא לדרוש ממך את הפילם המצולם. הדברים יובאו לתשר-מתליבם ותינתן להם הדרכה מתאימה." דו"ח התנועה הקנטרני, בוטל אף הוא.

"הלו ואן-ג'ונג! נוהגים לקרוא לעברו. אחרים, המצויים יותר בקולנוע מאשר בי-ציור, קוראים: "הלו קירק דוגלאס!" חוש האבחנה של חדי-עין אלה היפנה את תשומת-ליבנו לכך, שאם מתאמצים, אפשר למצוא דימיון בין סתר לבין אחד הדיוקנים העצמיים שצייר ואן-ג'ונג. בקצת פחות מאמץ אפשר למצוא דימיון בין סתר לבין קירק דוגלאס, כפי שגילם את דמותו של ואן-ג'ונג בסרט התאוהו לחיים (ראה תמונת).

תמונה